

ması sonrasında oluşan bir tablodur. Sadece duysal lif taşımasından dolayı bu sinirin innerve ettiği ön ve yan uyluk bölgesinde uyuşma ve hissizlik görülmektedir. Özellikle gebelik, dar elbise giyilmesi, retroperiton bölge tümör cerrahileri etken olabilmektedir. Makat prezantasyon nedeniyle sezaryen doğum gerçekleştirilen bir hastamızda intramusküler enjeksiyona bağlı olarak gelişen meralgia parestetika olgumuzu sunuyoruz.

Olgu sunumu: Yirmi beş yaşında birinci çocuğuna term gebe olan hastaya makat prezantasyon nedeniyle, genel anestezi altında sezaryen doğum planlandı ve 3300 g ağırlığında sağlıklı erkek bebek doğurtuldu. İntraoperatif ve postoperatif bir problem ile karşılaşmayan hasta postoperatif 2. günde taburcu edildi. Hasta postoperatif 3. gün sol uyluk ön yan kısımda yanma, uyuşma ve karıncalanma hissi ile kliniğimize tekrar başvurdu; yapılan muayenesinde sol uyluk ön yan bölgede derin palpasyonda ağrı ve hassasiyet saptandı. Hastanın nörolojik muayenesi doğal olarak saptandı. Hastanın ameliyat notları ve postoperatif ilaç tedavi takip formları incelendiğinde, 100 mg meperidinin intramusküler olarak ameliyat bitiminde sol uyluk yan kısma uygulandığı saptandı. Biyokimyasal ve hematolojik parametreleri doğal olan hastaya günde 3 kez parasetamol 500 mg tablet önerildi. Hastanın takiplerinde mevcut şikâyetlerinin azalarak 3 hafta sonra kaybolduğu izlendi.

Sonuç: İntramusküler enjeksiyonlar, analjezi ve antibiyoterapi amaçlı olarak kolay uygulanabilirlik ve hızlı etkinlik nedeni ile düşük dozlarda ilaç kullanımı için sıklıkla tercih edilmektedir. Özellikle intramusküler enjeksiyonlarda uygun anatomik lokalizasyon seçimi ve uygun teknikle yapılması önemlidir. Özellikle anestezi altındaki hastalara yapılan intramusküler enjeksiyonlar sırasında dikkatli olunmalıdır.

Ref. No: 65 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191169>

İkizlerin ikinci trimester biyometrik değerlerinin karşılaştırılması

Rahime Nida Ergin, Murat Yayla

International Hospital, İstanbul

Amaç: İkinci trimester ultrasonografik değerlendirmesinde elde edilmiş biyometrik değerlerin ikizler arasında karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Retrospektif olarak Mayıs 1999 ve Ocak 2011 tarihleri arasında taraması yapılmış olan anatomik anomali, biyokimyasal değer anormalligi, aile öyküsünde genetik hastalığı olmayan spontane ve in vitro fertilizasyon (IVF) sonrası ikiz gebelikler değerlendir-

meye alındı. Ultrasonografi (USG) parametreleri ek-sik olanlar değerlendirme dışı bırakıldı. Fetüslerin USG taramaları sonucunda elde edilen biyometrik değerleri 16-20 ve 20-24 haftalar için ve gebeliğin IVF sonrası veya kendiliğinden gerçekleşmiş olmasına göre karşılaştırıldı.

Bulgular: Toplam 280 ikiz gebelik olgusu değerlendir-meye alındı. Ortalama anne yaşı 31.3 ± 4.6 yıl idi. Gebeliklerin %79.9'una IVF uygulanmıştı. Birinci fetüste prezantasyon ağırlıklı olarak baş (%55.9) ve makat (%30.1) iken 2. fetüste prezantasyon dağılımı; trans-vers (%41.2), baş (%29) ve makat (%27.6) şeklindeydi. Birinci fetüste plasenta yerleşimi %48.9 anterior ve %40.3 posterior iken 2. fetüste plasenta %37.6 anterior ve %44.6 posterior yerleşimliydi. Değerlendirilen ikiz-lerin biyometri değerleri tabloda mevcuttur. Paramet-reler arasında istatistiksel anlamlı fark saptanmadı.

Sonuç: İkinci trimesterde (16-24 hafta) ikiz gebelikle-rin prenatal ultrasonografik değerlendirmesi sırasın-da elde edilen biyometrik değerler, gebeliğin IVF son-rası olup olmamasına göre anlamlı farklılık gösterme-mektedir.

Anahtar kelimeler: İkiz gebelik, ultrasonografi, biyo-metri, IVF

Ref. No: 66 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191170>

Tekil gebeliklerde birinci trimester fetal nazal kemik ölçümleri

Rahime Nida Ergin, Murat Yayla

International Hospital, İstanbul

Amaç: Tekil gebeliklerde birinci trimester fetal nazal kemik ölçümlerinin gebelik haftalarına göre persentil dağılımlarının saptanması amaçlandı.

Yöntem: Retrospektif olarak 2004 ve 2010 tarihleri arasında taraması yapılmış olan anatomik anomali, bi-yokimyasal değer anormalligi, aile öyküsünde gene-tik hastalığı olmayan spontane tekil gebelikler de-ğerlendirmeye alındı. 11, 12 ve 13. gebelik haftaları için fetal nazal kemik ölçümlerinin persentil değerleri sap-tandı.

Bulgular: Dâhil edilen 1762 tekil gebeliğin %99.6'sın-da nazal kemik görüntülenmişti; bunların %16.5'inde nazal kemik sadece var ya da yok olarak not edilmiş-tir. Ortalama anne yaşı 29.7 ± 4.5 yıl ve ortalama gebe-lik haftası 12.5 ± 0.6 idi. Nazal kemik ölçümlerinin medyan değerleri 110/7-116/7, 120/7-126/7 ve 130/7-136/7 gebelik haftaları için sırasıyla 1.7, 1.9, ve 2.2 mm olarak saptandı. Nazal kemik uzunluğu (NBL) ilerleyen gebelik haftası ve artan CRL ile artmaktaydı

(NBL (mm) = [0.298 x Gebelik Haftası]) - 1.779, R² = 0.318; p < 0.001 ve NBL (mm) = [0.023 x CRL (mm)] + 0.520, R² = 0.331; p < 0.001)

Sonuç: Gebe popülasyonumuzda birinci trimester nazal kemik ölçümlerinin medyan değerleri 11, 12 ve 13. gebelik haftaları için sırasıyla 1.7, 1.9, ve 2.2 mm olarak saptanmıştır.

Anahtar kelimeler: Nazal kemik, fetüs, birinci trimester, ultrasonografi, persentil

Ref. No: 67 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191171>

Elektif sezaryen doğumlarda postoperatif bulantı-kusma sendromunun önlenmesinde profilaktik ilaç kullanımı: bir prospektif randomize kontrollü çalışma

¹Ürfettin Hüseyinoğlu, ²Kahraman Ülker

¹Kağas Üniversitesi Tıp Fakültesi Anestezi ve Reanimasyon Anabilim Dalı, ²Kağas Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Kars

Giriş ve Amaç: Genel anestezi altında gerçekleştirilen girişimler sonrasında bulantı ve kusma oluşması, takiben de mide içeriğinin solunum yollarına kaçması, postoperatif hasta konforunu olumsuz etkileyen ve bazen de istenmeyen morbidite ve mortaliteyle sonuçlanan komplikasyonlardır. Gebelerde mide boşalmasında yavaşlama ve artmış karın içi basınç bu riskleri daha da arttırır. Biz de bu riskleri azaltmak için kullanılan ve farklı mekanizmalar üzerinden etkinlik gösteren ilaçları karşılaştırmak için bu randomize prospektif kontrollü çalışmaya tasarladık.

Yöntem: Kasım 2009 ile Şubat 2011 tarihleri arasında, elektif sezaryen doğum planlanan 140 gebe çalışmaya alındı. Bilgisayarda otomatik randomizasyon ile üretilmiş ve mühürlenmiş zarflarda korunan 35'er hastalık dimenhidrinat 50 mg, metoklopramid 50 mg, pantoprazol 40 mg ve serum fizyolojik 10 mg (plasebo) grupları oluşturuldu. Çalışmada yer almak istemeyenler, kronik hastalığı olanlar, gebeliğinde maternal ya da fetal komplikasyon gelişen gebeler çalışmaya alınmadı. ASA I-II olarak değerlendirilen gebelere grubunun ilacı anestezi indüksiyonu öncesi tek doz olarak uygulandı. Anestezi indüksiyonu sonrası nazogastrik sonda ile mide içeriği aspire edilerek, gastrik sıvı miktarı ve pH'ı belirlendi. Postoperatif 24 saat boyunca bulantı, kusma, ek antiemetik ihtiyacı ve vital bulgular saptandı. Aspirasyon riski, kusma oranındaki anlamlı artışla ilişkilendirildi. İstatistiksel analizde tek yönlü varyans analizi, Tukey-Kramer testi ve Kruskal Wallis testi uygun olarak kullanıldı. P değerinin <0.05 olması anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Çalışmada yer alan gebelerin karşılaştırmalı demografik bulguları ile bulantı, kusma ve postoperatif antiemetik ihtiyacı yönünden grupların karşılaştırılması Tablo 1'de özetlenmiştir. Ameliyat başlangıcında en yüksek mide sıvısı miktarı plasebo grubunda izlendi, ancak bu miktar metoklopramid ve pantoprazol grupları ile anlamlı farklılık oluştururken (p<0.05), dimenhidrinat grubuyla oluşturmadı (p>0.05). Diğer üç grup arasında mide sıvısı açısından anlamlı fark saptanmadı (p>0.05). Mide sıvısı pH'ı pantoprazol grubunda anlamlı olarak yüksek bulunurken (p<0.05), diğer gruplar arasında fark mevcut değildi (p<0.05). Postoperatif bulantı, plasebo grubunda metoklopramid ve pantoprazol grubuna göre anlamlı olarak yüksekken, dimenhidrinat grubu ile anlamlı fark oluşmadı. Diğer üç grup arasında da anlamlı fark yoktu. Kusma ve ek antiemetik ihtiyacı açısından üç grup arasında fark oluşmazken, plasebo grubunda anlamlı olarak daha fazla kusma görüldü ve daha fazla ek antiemetik ihtiyacı gelişti (p<0.05).

Sonuç: Elektif sezaryenlerde postoperatif bulantı, kusma ve aspirasyonu önlemede dimenhidrinat, metoklopramid ve pantoprazol plaseboya göre daha etkilidir. Postoperatif hasta konforu için metoklopramid ve pantoprazol daha etkin gözükmektedir.

Anahtar kelimeler: Dimenhidrinat, metoklopramid, pantoprazol, sezaryen, ağrı

Ref. No: 68 e-Adres: <http://www.perinataldergi.com/20110191172>

1-G/KG glucose challenge test for screening of gestational diabetes mellitus

Kahraman Ülker

Kağas University School of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Kars

Aim: Gestational diabetes mellitus (GDM) is defined as any degree of glucose intolerance with onset or first recognition during pregnancy. The screening of GDM by using a 50 g glucose load is accepted worldwide however unrelated to body weight. Although in most of the studies overweight women and the women with high body mass indexes are excluded, the included women still have different weights and body mass indexes. In this prospective study, we aimed to analyze the effect of the women's weight on glucose load for screening GDM by using 1g/kg glucose challenge test.

Methods: Pregnant women (n=163) without known diabetes or GDM, between the 24th-28th weeks of pregnancy were screened for GDM by 1 g glucose load per kg body weight in group A (n=103) and by 50 g glucose in group B. Serum glucose levels were